

Riedl Gyula bácsira emlékezem

Néhány éve foglalkozom az Egri Erdőgazdaság történetével. Apám, *Wagner Lajos* hagyatékából kezembe került egy levelezőlap, amelyet *Riedl László* küldött apámnak a felnemzeti érseki erdőhivatalba 1938 augusztusában. A levelezőlapra egy fénykép volt ragasztva, ezen az 1938. évi soproni „Nyári Egyetem” résztvevői láthatók az egyetem főbejáratánál. A csoportképen középen a szüleim mellett álló magas szikár férfi alakjában *Riedl Gyulát* véltem felfedezni, ezért elküldtem Gyula bácsinak. Nagyon kedves, baráti hangú választ kaptam tőle, pedig személyesen sohasem találkoztunk. Ebben a levélben és később még egy levelében sajátkezű precíz írásával részletesen beszámolt apámmal való bensőséges kapcsolatáról a soproni években, és feltárta előttem a Riedl-család történetét természetesen elsősorban az Egerrel kapcsolatos emlékeket.

Apámról így ír:

„Jó Édesapádat nemcsak ismertem, de szeretve tiszteltem és büszke voltam barátságára. Tőle mint az Ifjúsági Kör elnökétől (1935-36) kaptam sok tanácsot az én Szent Imre kör elnökségemhez. Ma is meleg szívvel gondolkodok reá, a Maxira.” (Apámat Sopronban mindenki Maxi néven ismerte.)

Az említett fotón – mint kiderült – középen *Riedl László* látható, aki Gyula bácsi nagybátyja, apjának édes öccse. „Selmebányán született, és Sopronban végzett 1920-ban. Előbb Marót-pusztán és Kemencén volt erdőgondnok, majd Esztergomba a központba kerülve szolgált mindvégig a hercegrámai uralmi erdőket. 1945-ben a MÁLLERD-nél felügyeleti tiszt (Vas és Zala megyében), majd az Országos Erdészeti Főigazgatóság Fejlesztési Osztályán erdőművelő. Felesége *Csiby Lőrinc* selmebányai akadémiai tanár unokája volt. 1967-ben halt meg 72. évében.”

A Nemzeti Vállalatnál 1949-ben

A Riedl-család története több szálon kapcsolódik Egerhez és az Egri Erdőgazdasághoz. *Riedl Gyula* anyai nagypapja, bizonyos *Blickhardt József* az Egri Érsekség maklári gazdaságánál dolgozott, és akinek fia (*Riedl Gyula* nagybátyja) *Blickhardt József* erdőmérnök a Bustyaháza Erdőgazgatóság (Máramaros vármegye) igazgatója volt, innen Kárpátalja kiürítése folytán az FM-hez került, majd az az Egri Erdőgazgatósághoz. Az idős kollégák közül többen emlékeztek rá, mint nagy tudású, nagy tekintélyű szakemberre. *Pankotai* professzor, aki dolgozott a keze alatt Kárpátalján, így jellemzi: „kiváló vezető, nagyon határozott ember”. A mellékelt fotón, amely a Nemzeti Vállalat megalakulása után, 1949. május elsején készült az erdőgazdaság hátsó kertjében, középen látható csokornyakkendőben, *Ferenczy Ferenc* főmérnök mellett. Az 50-es évek elején, mint több más kollégát, meghurcolták, 7 hónapra börtönbe zárták. Ahogy az idősek mesélik, mindez három kiló cukor miatt volt.

Blickhardt József nevével később is találkoztam. Előkerült egy irat 1958-ból:

Franz Hafner, a bécsi egyetem tanárának cikke a kötélpályás közlekedésről. Ezt a cikket *Blickhardt József* fordította *Jáhn Ferenc* megbízásából.

Az idősebbek talán emlékeznek *Ferenczy Bélánéra* (erdőmérnök felesége), aki *Blickhardt József* testvére volt, az Egri Érsekség központjában Egerben volt alkalmazásban. A *Ferenczy*iek közül *Ferencet* (az Igazgatóság főmérnöke) már csak fényképről ismertem, *Jósi bácsival* (szállítási előadó) viszont még egy ideig együtt dolgoztam a Nyugat-bükki Állami Erdőgazdaságnál.

Egy másik történet szintén Eger-

hez kapcsolódik. *Riedl Gyula* édesapja a Borgói erdőgondnokság vezetője volt, 1918-ban a román betöréskor nem tette le a román esküt, ezért kiutasították. Ekkor helyezték Egerbe magyar királyi erdőfelügyelőnek. Lakást nem kaptak, egy hónapig az Almagyar-utcában egy kapualjban laktak, majd négy

Kedves Tiber! Bontan!

Nagyon köszönöm Édesapádról küldött fényképmásolatot. Nagyon sokat tudtam róla, és szerettem az együtt töltött napjaimat. Az iratban látható fénykép – szintén kedves emlékeimre – a felújított Egri várudvarban, melyre az erdőgazdaság épült, és az ott még élő emberek emlékeire, akik itt éltek.

Országban *Riedl* néven való ismeretlensége nem kért meg, de édesapám ottani közeli ismerőseivel nem vitatott. Országban az Egri Érsekség maklári gazdaságánál dolgozott, de a *Blickhardt József* volt, akinek fia, mint tudomásom szerint az erdőgazdaság igazgatója volt. Majd az FM-hez miniszteri tanácsban Józsefnek felkérték, bátyja, *Béla* anyját, és másokat is. *Ferenczy Béláné* (névismertetés), aki az Egri Erdőgazdaság központjában, Egerben volt alkalmazásban. Kárpátalja kiürítése folytán *Béla* az Egri Erdőgazdasághoz került. Egerben húszötöt meg az ott 7 hónapig börtönbe az 1950-es évek elején. Én Maklári erdőhivatalban, mint elment az Egri Erdőgazdaság felújítására. Nagyon sokat tudtam róla, és szerettem az együtt töltött napjaimat. Az iratban látható fénykép – szintén kedves emlékeimre – a felújított Egri várudvarban, melyre az erdőgazdaság épült, és az ott még élő emberek emlékeire, akik itt éltek.

Én is szerettem az együtt töltött napjaimat, és nagyon sokat tudtam róla, és szerettem az együtt töltött napjaimat.

Bp. 2009. november 16.

Riedl Gyula

éven át albérletben. Gyula bácsi szavaival: „gazdasági válság, három gyermek, lakástalanság, 1922-ben apám kilépett az állami erdészet szolgálatából, Esztergomba került a székesfőkapitalan és a Pesti Papnövelde erdeinek központi vezetésébe.”

Gyula bácsi egri kapcsolatait így foglalta össze levelében: „Én Makláron születtem (Egerhez közeli falu), két elemi az egri Lyceumban végeztem. Nagyszüleim Maklárról Egerbe költöztek és az Almagyar utca 5. alatt laktak. A ház ma már nincs meg, új emeletes épület van a helyén. Édesanyám, Józsi bátyám (Blickhardt József) és Ilonka néném Egerben haltak meg és Nagyszüleimmel a Hatvani temetőben nyugszanak Édesanyám kivételével,

akit Esztergomban temettünk el. Ez dióhéjban az egri kapcsolatam, rengeteg sok emlékekkel.”

Mindezek az Egerhez fűződő emlékek számára sokat jelentettek, mindig szívesen jött ide. Külön megemlékezik az egri vándorgyűlésekről. Az 1985. évről fotókat küldtem, ezzel örömet szereztem neki. „A rólam küldött fényképek – szintén hálásan megköszönve – a felejthetetlen egri vándorgyűlések melegségére emlékeztetnek”, írja.

Az eseményekben, feladatokban gazdasági szakmai életút Kárpátalján kezdődött, a további állomások: a Győri Erdőigazgatóság, az Erdőközpont, az OEF, az ERFATERV, és végül az egyesületi munka, az Erdészeti Szakkönyvtár jelentette számára hivatása kiteljesedését.

Nagy megtiszteltetés volt számomra, hogy egyik hozzám intézett levelében felajánlotta segítségét a könyvtár teljes anyagával erdészettörténeti munkáimhoz. Sajnos erre már nem kerülhetett sor, mert 2005. augusztusában meghalt.

Hálával tartozom Gyula bácsinak, aki közeli ismeretség nélkül barátjának szólított, és aki azon kevesek közé tartozott, akik önzetlenül, nem a személyes érvényesülést szem előtt tartva segítettek másoknak. Örömmel tölt el, hogy bemutatathatók pár fényképet csatládom gyűjteményéből Riedl Lászlóról, Riedl Gyuláról, Blickhardt Józsefről és szüleimről, közreadhatom Gyula bácsi egyik hozzám írott levelét.

Wágner Tibor
ny. erdőmérnök

Védetlen védett erdők

A Kárpátokban található az ország legértékesebb erdőségei. Ezeket ugyanakkor nagy lendülettel irtják. Az erdők kitermelését sajnos képtelenek követni az új telepítések.

A láncfűrészről ráadásul a védettséget élvező területek sincsenek biztonságban, állapította meg *Ivan Maszikevics*.

A kárpátjai erdők védelmére létrejött társadalmi szervezet aktivistája az erdészeti dolgozók szakmai napja alkalmából rendezett sajtótájékoztatón elmondta, a Kárpátok Bioszféra Rezervátum területén is folyik fakitermelés. A Hoverla térségében például öt éve kezdtek letarolni egy jókora területet azzal az indokkal, hogy lesiklopályát építenek. A társadalmi szervezet és a többi természetvédő összefogásával sikerült megállítani a pusztítást. Az idén a térség egy másik pontján azonban ismét felbőgtek a motoros fűrészek.

Ivan Maszikevics szerint teljesen nyilvánvaló, újabb törvénytelen cselekedettel állnak szemben. A kitermelés ugyanis az 1500 méteres tengerszint feletti magasságban zajlik és hatalmas lánctalpas erőgépek tiporják a ritka növényzetet, teszik tönkre a sérülékeny ökológiai rendszert. Igaz, mondja az aktivista, a favágóknak úgynevezett tisztító vágásra van hivatalos engedélyük. A hivatalos vélemény szerint ez csak az erdő javát szolgálja.

Évszázados fák, őserdők pusztulnak a Kárpátokban. Valakiknek ez busás hasznot hajt. Az utóbbi egy, másfél évtizedben megsokszorozódott vidékünkön a fűrész-

telepek száma. Ezek többsége legálisan, különféle hivatalos engedélyek mögé bújva irtja a vidék legértékesebb kincsét. A statisztikai kimutatások szerint az idén négy százalékkal nőtt a fakitermelés. A bevételek több milliárd hrvnyára rúgnak.

Az is aggasztó, mondta a természetvédő, hogy egy hosszú távú kormányprogram szintén a fakitermelés növelését irányozza elő. Igaz, az a telepítésekről is szól. Ám köztudott, hosszú évtizedek kellene, míg megnőnek a most elültetett fák.

A helyzetet bonyolítja, hogy az erdőknek számos tulajdonosa van. A kormány állítólag azt tervezi, egységesíti a gazdálkodást, az irányítást pedig egy kézben összpontosítaná. Ám addig is ellenőrizetlenül vágják és lopják erdeinket. Példa erre a megyei rendőrség gazdasági bűnözés elleni osztálya által napokban feltárt eset. Az állami erdőgazdaság szakembereinek nemtörődomsége következtében az egyik ősbükösben 347 fa esett láncfűrészek áldozatául. Az államnak okozott anyagi kár közel félmillió hrvnyára rúg. A természetben keletkezett veszteség viszont pénzzel nem mérhető.

(*Kárpáti Igaz Szó*)

Zöld Zemlénért

A környezetükért elkötelezett magán- és jogi személyek megalakították a Zöld Zemlénért Szövetség Egyesületet – tájékoztatta a ForestPress-t *Godzsák Tibor* az egyesület titkára.

Az egyesület célja, hogy a helyben élők dönthessenek szűkebb környeze-

tük megóvásáról, ne pedig „fentről” akarják eldönteni, hogy mi a jó ott nekik. A földterületeik tömeges, koncepció nélküli besorolása a Natura 2000 hálózathoz, a védett területek kezelési terveinek hiányából adódó engedélyeztetési procedúrák rossz tapasztalatai, s most a tervezett Nemzeti Park – mely fő zászlóvivői tőlünk távol, Debrecenben, Budapesten élő emberek – az itt élők és gazdálkodók aggodalmát keltik, ezért kezdeményezték az alapítók a szövetség létrehozását. Bővebb információt honlapunkon található: www.zoldzemplen.org.hu

(*ForestPress*)

Ukrajna legöregebb fája

A kárpátjai Sztuzsica (Patkófalú) községben élő több mint ezeréves őstölgy a legesélyesebb arra, hogy elnyerje az ukrainai Nemzet Fája címet. Ukrajnában a napokban fejeződött be a legöregebb fák felkutatása és összeírása, melynek során összesen nyolc darab ezer év körüli tölgyet találtak a botanikusok.

A helyiek által Fa apónak becézett 30 méter magasra nőtt tölgy törzsének hitelesített kerülete 910 centiméter. Ebből a szakemberek arra következtetnek, hogy a fa legalább 1100-1200 éves lehet. Csemetekorában tehát akár tanúja is lehetett a magyar honfoglalásnak. Ezzel az életkorával a nagybereznai járásban található tölgy az ország legöregebb fája.

(*Kárpátinfo*)